

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primo p[ro]pter loci in que[m] ascendit inco[m]parabile[m] ascensione[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ego patietē veritatē maiorē signis et mi-
raculis credo. Idē Qualis vnusq̄sq̄ ap̄d
se lateat: allata p̄melia p̄bat. Hec ille.
Quintū est salubris sup̄ egros manū
spoliō: q̄ sup̄ egros manū imponēt et bñ
habebūt. i. sup̄ pctōres q̄ eos offenderūt:
manū imponēt eis indulgēdo: et hoc be-
ne habebūt. Hoc em̄ est deo valde acce-
ptū: et valde meritorū. Aug. ser. de fetō
Stephāo. Per amorē boīs inimici: effi-
cens amic⁹ dei. Idē in ench. Elemosyna
illa nihil est mai⁹ q̄ ex corde dimittimus
q̄ in nos quisq̄ peccauit. Hec ille. De
pctōis autē q̄nc̄ signis in euāgelio exp̄f-
sis sic loquit̄ br̄s Bern. in ser. Quis ea q̄
in p̄nti loco scripta sunt signa videt habe-
re credulitatis sine q̄ nemo poterit salua-
ri: qm̄ qui nō crediderit dēnabit: et sine
fide impossibile est placere deo. Quis i-
dē demonia eicit: linguis loquit̄: serpen-
tes tollit. Quid ergo? Si nemo hec habz
aut pauci in nr̄is vidēt habere t̄p̄bus.
aut nemo saluabit: aut hi soli q̄ his mune-
ribus gloriānt̄ q̄ nō tā merita sunt q̄ indi-
cia meritō: adeo vt multī dicētes: Dñe
in noīe tuo demonia eicam⁹: et in noīe tuo
virtutes multas fecim⁹: audire habeāt in
iudicio: Nescio vos discedite a me male-
dici in ignē eternū. Ubi est q̄d ait ap̄tus
cū d̄ iusto iudice loq̄ret: q̄ reddet vnicuiq̄
iuxta opa sua: si (q̄d absit) magis q̄renda
sunt in iudicio signa q̄ merita. Sunt tñ
ip̄a merita signa q̄dam certiora vtiq̄ et sa-
lubriora. Nec difficile arbitro: nosse quē
admodum intelligi signa p̄ntia possint vt
sint indubitata signa credulitatis ac p̄ h
et saluus. Prīmū em̄ op⁹ fidei p̄ dilectōz
opantis cordis p̄pūctio est: q̄ sine dubio
eq̄ciū demonia cū eradican̄ ex corde pec-
cata. Et inde q̄ in ch̄m credūt: linguis lo-
quūt̄ nouis: cū tā recedūt vetera de ore
eoz nec de cetero vetusta p̄toparentū lin-
gua loquūt̄ declinantū in verba mali-
cie ad excusandas excusatiōes in pctis.
Ubi p̄o p̄pūctio cordis et oris p̄fessioe
p̄ora deleta sunt peccata: ne reciditū pati-
antur: et sint posteriora peiora p̄orb. ser.
pentes tollant necesse est. i. venenosas sug-
gestiones extinguant. **Q**uid tamē agē-
dum siq̄ forte radix pullulat que tā veloci-
ter nequeat extirpari: s; stimulat aim cō-

tupiscētia carnis: Profecro si qd mortife-
rū biberint non eos nocebit: quoniā iuxta
saluatoris exemplū: cū gustauerint nolē
bibere. i. cū senserint nolent p̄sentire. Sic
em̄ eos nō nocebit quia nulla dāgnatio est
his qui sunt in ch̄o iesu p̄pūscētie sen-
sus absq̄ cōsensu. Quid tamē? Dolesta
certe et piculosa est sic corrupte affectiōis
lucta et infirmate. sed qui crediderint. sup̄
egros manū imponēt et bene habebunt
id est egras affectiōes bonis opib; ope-
rient: et hoc remedio curabunt. Hec sup̄
dicta Bern. Hoc de p̄mo principali my-
sterio.
Secundū p̄ncipale mysteriū est my-
steriū triūphantissime ascēsiōis:
quia dñs ih̄sus post p̄ locutus est
eis assumptus est in celū. Et Act. j. Eleua-
tis manib; ferebat in celū. Et dicebat di-
scipulis illud quod habet Joā. xx. Ascen-
do ad patrē meū et patrē vestz deū meū et
deū vestz. De loco autē quo ascendit qui
est in mōte oliueti dicit Simplicius ep̄us
hierosolymitan⁹: q̄ cū ibi postea edificā-
ta esset ecclesia: locus ille in quo institerūt
vestigia ch̄isti ascēdētis nūq̄ potuit
iterū pauimēto: imo resiliēbāt marmora
in ora collocantū. Calcari etiā pulueris
a domino hoc dicit esse documentū q̄ ve-
stigia imp̄ssa cernūt̄ et eadē adhuc spe-
ciem velut pressis vestigijs terra custodit
fuit autē hec domini ascēsiō triumphā-
tissima p̄cipue p̄ter tria
Primo p̄ter loci in quē ascendit incō-
parabilē ascēsiōis.
Secōdo p̄ter dñi ascēdētis admirabilē
potentiā.
Tertio p̄ter exhibitā a creaturis lau-
dabilem reuerentiā.
Primo propter loci in-
cōparabilē eminentiā: qz assumpt⁹ est in
celū. Ps. Ascēdit sup̄ celos celoꝝ et orie-
rem. in celū vicz empyreū vsq̄ ad thronū
altissimū. Ps. Occursus ei⁹ vsq̄ ad sum-
mū ei⁹. Probat aut̄ doctor sc̄tus in. ij. p.
q̄ p̄uenies fuit ch̄istū sic ascendere: quia
per resurrectionem vitam immortalem
et incorruptibilem atq̄ impassibilem in-
choauit. Locus autem in quo nos habi-
tam⁹ est locus generatiōis et corruptiōis

h h z

Ber. De ascēsiōe dñi De myste.

Sed loc⁹ celestis est loc⁹ incorruptiois. Licet autē p⁹ h⁹ q⁹ ascendit in celū nihil ei ac-
eruerit q̄ntū ad ea q̄ sūt de essentia glorie
sive sū corpus sive sū aiā: tñ accreuit
ei aliq̄ q̄ntū ad loci decentiā q̄ est ad bñ
esse gl'ez: ex hac decentia gaudiū quod
dā habuit nō qdē q⁹ tūc d⁹ nouo inciperet
gaudere q̄n in celū ascendit s; q⁹ nouo mō
de hoc gaudius est sicut de re impleta.
Hec Thomas.

Secūdo ppter ascendē-
tis admirabilem potentia. Propria em vir-
tute ascendit. virtute inq̄ diuina quā habz
de⁹: z virtute etiā agilitatis corpis gl'osi.
Cōpetit q̄ppe ascendere domino nōn rati-
one diuinitatis quōz bñz est nec ascen-
dere nec descendere pot: s; rōne hūanitaris
Ipa q̄ppe hūanitas ē q̄ ascendit z fereba-
tur a p̄tute diuina z a p̄tute agilitatis da-
ta corpī suo gl'ificato. Et. lxiij. Hic for-
mosus in stola sua gradies in multitudi-
ne p̄tutis sue.

Tertio ppter exhibi-
tam a creaturis laudabilem reuerentiā. Des-
em creature reuerentiā ei exhibebat sic
ei cui data est ois potestas in celo z in ter-
ra. sic dī Barth. vi. Vñ cātat ecclā. Scā-
dēs tribunal dextere p̄ris potestas oim
collata ē iesuscelsus q̄ nō erat hūanitus.
Et trina rerū machina celestū terrestriū
z infernoz cōdita flectat genu tā subdita
Tremunt videntes angeli. zc. Chīs ita
qz nō solū vt de⁹ s; etiā vt hō dñs ē z rex
celi z terre angeloz z hominū. Omne ita
qz creaturaz genus reuerentiā exhibuit
chīs ascendenti. Primo creatura totalr
cozhoral qz nubes suscepit eū in celo. Act.
j. Habes inq̄ luminosissima z clarissima
nō q̄ppe indigeret nubz obseq̄o s; vt oñde-
ref q⁹ oēs creature debet ei reuerentiā exhibe-
re. Secōdo creatura rōnalis que prim
corpalis est z partim spūalis qz cū eo sci
p̄res ascēderūt eū adorātes z reuerentiaz
sibi deuotissime exhibentes qz etiā mul-
ti corpāliter cū eo ascēderūt s; illi q̄ eo re-
surgente a mortuis surrexerāt. Resurre-
xerant em ad vitā imortale. Dñs em ē
pena pcti. Ipi autē erāt ab oim peccato vl-
timate purgati. Itēz corporibz eoz vnite
fuerūt aīe gl'ificati: ex q̄ vnione sū Aug.

in epla dyosdyz efficiūtur corpora impaf
sibilia z gl'osa. Iō credēdi sūt ascēdissē cū
dño. Vñ dicit Remig⁹. Indubitāter cre-
dere dēm⁹ vt q̄ resurgente dño a mortuis
surrexerūt: ascendente illo ad celos z ipi
pariter ascēderūt. Hec ille. Hoc itaqz di-
cere est magis cōsonū pietati: licz aliq̄ vñ
deant dicere oppositū. Ii itaqz cum dño
ascendentes eū adorabant. Sic beata vir-
go: z omnes apostoli: z alij discipuli q̄ ex
p̄cepto dñi apparētis eis recubentib⁹ in
cenaculo in monte sion in mōtē venerant
oliueti vt eū ascēdentē viderēt: videntes
eū sic gl'ose sic triumphāter euntē in celū
hūillime ac deuotissime adorauerūt: qz si-
cut dicit Act. j. videntib⁹ illis eleuatus est.
Q̄nta erat eoz admiratio: q̄nta: deuotio
ad dñm suū sic ascēdentē: vt eū non est
nobis possibile dicere. Reuera credo lū-
benter cū eo ascēdissent etiā corpore: qd
qz nō poterāt ascēdebāt mētēz intētiōne:
cuius signū erat aspect⁹ eoz attentus in
celū. Et nos eoz exēplo tota animi deuotio-
ne nūc ad dñm ascendere. Vemus vi-
cētes ipi dño illō qd in ser. di. Ber. Nos
ppls tu⁹ z oues pascue tue seq̄mur te per-
te ad te qz tu es via vitas z vita. Q̄ta in
in exēplo: vitas in p̄missio: in premio vita.
Verba em vite etne habes z nos cogno-
scimus z credimus qz tu es chīs filius dī
vini. Hec Ber. et Aug. Si pie ascensio-
ne dñi celebramus ascēdamus cū illo et
sursum corda habeam⁹. Sursuz inq̄ cor-
da habeam⁹ s; dñm. Sursū q̄ppe cor
ad dñm refugij vocat. Sursū autē cor nō
ad dñm supbia vocat. Hec ille. De hac
ascēsiōe supbie dī brūs bernī. Cupidi sū-
mus ascēsiōis exaltationē cōcupiscimus
oēs: sed ve nobis si voluerimus seq̄ eū q̄
ait. Sedebō in mōtē restamētī in laterib⁹
aquilonis. Deu miser in laterib⁹ aquilo-
nis: frigidus est mons iste. Quē sequimur
ni miserī hoies quē sequimur? An nō vi-
detis satbanam tanq̄ fulgur de celo cadē-
tē: Nōne iste est mons in quē ascēdit ange-
lus: z diabol⁹ fact⁹ est? Hec illi versuto ho-
sti defuit quid ageret in hominē. Simile
ei montē alterū demonstrauit: erit inq̄ns
sicut dñi scientes bonū z malū. Pernicio-
sa est hec ascensio: oimō descēsiō magis est
de hierusalem in hiericho. Pessim⁹ mōs